

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 74

Vydána dne 29. října 1990

Cena Kčs 3,80

OBSAH:

434. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky, kterým se mění nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 308/1990 Sb., kterým se provádí zákon č. 181/1990 Sb., o zrušení Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti
 435. Vyhláška ministerstva vnitra České republiky, kterou se stanoví podrobnosti o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky
 436. Vyhláška Československé komise pro atomovou energii o zajištění jakosti vybraných zařízení z hlediska jaderné bezpečnosti jaderných zařízení
 437. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o odškodňování pracovních úrazů v zemědělství (č. 12) a Úmluvy o odškodnění pracovních úrazů (č. 17)
 438. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o odškodnění nemocí z povolání (revidované) (č. 42)
 439. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o zavedení metod stanovení minimálních mezd (č. 26)
 440. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o placených zprostředkovatelných práce (č. 34)
 441. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o zaměstnávání žen podzemními pracemi v podzemí a dolech všech druhů (č. 45)
 442. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o každoroční placené dovolené (č. 52)
 443. Oznámení Českého báňského úřadu o vydání výnosu, kterým se mění a doplňují některé obecně závazné právní předpisy vydané v působnosti Českého báňského úřadu
-

434

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 20. září 1990,

kterým se mění nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 308/1990 Sb., kterým se provádí zákon č. 181/1990 Sb., o zrušení Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 2 zákona č. 181/1990 Sb., o zrušení Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti:

Čl. I

Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 308/1990 Sb., kterým se provádí zákon

č. 181/1990 Sb., o zrušení Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti, se mění takto:

V § 1 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2 a vypouštějí se v něm slova „podle předchozích ustanovení“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čl. I a II

435

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České republiky

ze dne 5. října 1990,

kterou se stanoví podrobnosti o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky

Ministerstvo vnitra České republiky stanoví podle § 5 zákona České národní rady č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky (dále jen „zákon“):

Užívání státního znaku České republiky

§ 1

(1) Velkým státním znakem České republiky (dále jen „velký státní znak“) lze označit budovy jen, mají-

-li v nich své sídlo orgány a organizace oprávněné užívat státního znaku České republiky¹⁾ (dále jen „oprávněné orgány a organizace“). Sídli-li v budově více oprávněných orgánů a organizací, označí se budova pouze jedním velkým státním znakem.

(2) Netvoří-li velký státní znak součást architektonické výzdoby budovy, použije se k označení budov velkého státního znaku ze smaltovaného plechu ve velikostech 30 cm, 45 cm nebo 60 cm nebo jiné napodobeniny velkého státního znaku.²⁾

¹⁾ § 1 odst. 1 a 2 zákona ČNR č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky.

²⁾ § 2 odst. 3 zákona ČNR č. 68/1990 Sb.

(3) Velký státní znak se umísťuje uprostřed nad průčelím budovy nebo nad hlavním vchodem do budovy anebo po pravé straně hlavního vchodu do budovy z čelného pohledu. Pokud by takové umístění bylo nedůstojné nebo technicky neproveditelné, lze ho umístit na jiném vhodném místě na budově.

(4) Přestane-li budova sloužit jako sídlo oprávněných orgánů a organizací, velký státní znak se z budovy bez zbytečných průtahů odstraní. Je-li velký státní znak trvalou součástí architektonické výzdoby budovy, která je kulturní památkou, je nutno vyžádat si k jeho odstranění závazné stanovisko příslušného orgánu státní památkové péče.³⁾

(5) V místnostech, kde zasedají a jednají státní orgány České republiky a ve volebních místnostech se velký státní znak umísťuje na čelní straně místnosti.

(6) Použije-li se velký státní znak současně se státním znakem České a Slovenské Federativní Republiky, umístí se pod státní znak České a Slovenské Federativní Republiky nebo z čelného pohledu vpravo.

(7) Velký státní znak nelze umístit na budovách a v místnostech, kde vzhledem k jejich stavu by nebylo užití státního znaku důstojné.

§ 2

(1) Listinami, které osvědčují důležité skutečnosti nebo stanoví oprávnění nebo povinnosti státními orgány a organizacemi,⁴⁾ na nichž se užije malého státního znaku České republiky, jsou zejména matriční doklady, osvědčení o státním občanství, školní vysvědčení a diplomy vydávané státními orgány.

(2) Úřední razítko s malým státním znakem České republiky je kulaté o průměrech 20 mm, 25 mm nebo 36 mm.

§ 3

Užívání státní vlajky České republiky

(1) Státní vlajka České republiky (dále jen „státní

vlajka“) nesmí být užívána v poškozeném nebo znečištěném stavu. Při užívání ji nelze svazovat do rúžice nebo umísťovat na ni text, obrazy, stuhý, znaky, odznaky, smuteční závoje či jiné předměty.

(2) Nejčestnější místo pro umístění státní vlajky, není-li vyvěšována společně se státní vlajkou České a Slovenské Federativní Republiky, je z čelného pohledu

- a) při vyvěšení dvou vlajek vlevo,
- b) při vyvěšení lichého počtu vlajek uprostřed a
- c) při vyvěšení sudého počtu vlajek v prostřední dvojici.

(3) Při užití státní vlajky na znamení smutku se státní vlajka spustí na půl žerdi nebo stožáru.

(4) Vyvěšuje-li se státní vlajka při příležitosti státních svátků České a Slovenské Federativní Republiky a České republiky začíná vlajková výzdoba v 16 hodin dne předcházejícího státnímu svátku a končí v 8 hodin dne následujícího po státním svátku. Délku vlajkové výzdoby při jiných slavnostních příležitostech stanoví pokynem ministerstvo vnitra České republiky.

§ 4

Užívání praporu

(1) Místo státní vlajky lze užít praporu. Prapor se skládá ze dvou stejně širokých pruhů bílé a červené barvy. Při vodorovném umístění praporu musí být bílý pruh v ždy nahoře, při svislém umístění vždy vlevo z čelného pohledu. Vzájemný poměr šířky a délky praporu je zpravidla odlišný od stanovených poměrů šířky a délky státní vlajky.

(2) Na užívání praporu se vztahuje obdobně § 3.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Hradílek v. r.

³⁾ § 14 odst. 1 a 3 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

⁴⁾ § 1 odst. 1 zákona ČNR č. 68/1990 Sb.

436

VYHLÁŠKA

Československé komise pro atomovou energii

ze dne 10. října 1990

o zajištění jakosti vybraných zařízení z hlediska jaderné bezpečnosti jaderných zařízení

Československá komise pro atomovou energii podle § 21 zákona č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení, stanoví:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a účel vyhlášky

Vyhláška stanoví základní požadavky na zajišťování jakosti zařízení, strojů, jejich částí a materiálů, stavebních částí a konstrukcí, prostředků automatizovaného řízení technologických procesů včetně technického a programového vybavení a systémů elektrického napájení důležitých z hlediska jaderné bezpečnosti¹⁾ (dále jen „vybraná zařízení“²⁾ jaderných zařízení²⁾ a určuje závazné postupy pro uskutečňování technických a organizačních opatření souvisejících s jakostí vybraných zařízení v zájmu zajištění jaderné bezpečnosti jaderných zařízení.

§ 2

Základní pojmy

(1) Jakost zařízení je souhrn vlastností zařízení, které podmiňují jeho schopnost uspokojovat stanovené potřeby v souladu s jeho určením.

(2) Stanovením jakosti vybraného zařízení se pro účely této vyhlášky rozumí stanovení požadavků na jeho vlastnosti, které podmiňují plnění funkcí, pro které je určeno.

(3) Zajištění jakosti vybraného zařízení je souhrn plánovaných a systematicky realizovaných činností nutných k vytvoření dostatečné jistoty o tom, že vybrané zařízení splňuje stanovené požadavky na jeho jakost.

(4) Programem zajištění jakosti se pro účely této vyhlášky rozumí dokumentace, která obsahuje souhrn

technických a organizačních opatření a činností včetně kontrolních, souvisejících s dosažením a zachováním stanovené jakosti vybraných zařízení.

(5) Dokumentací o zajištění jakosti se pro účely této vyhlášky rozumí seznam vybraných zařízení, jednotlivé programy zajištění jakosti včetně jejich příloh a dokumentace související s těmito programy, zejména dokumentace o jakosti a normativně technická dokumentace.

(6) Dokumentací o jakosti se pro účely této vyhlášky rozumí dokumentace, která obsahuje doklady o jakosti prvků a zařízení, o provedení činností, které ovlivňují jakost, o vlastnostech materiálů, svarů nebo prvků a zařízení a o výsledcích činností, které byly provedeny za účelem vyhodnocení stavu a zjištění jakosti vybraných zařízení.

(7) Provoz jaderného zařízení pro účely této vyhlášky zahrnuje činnosti od uvedení jaderného zařízení do provozu až po jeho konečné vyřazení z provozu včetně provozních odstavení, údržby, výměny paliva, kontrol, zkoušek, prohlídek a podobně.

(8) Provozními kontrolami se pro účely této vyhlášky rozumějí všechny kontroly vybraných zařízení, které se provádějí v období provozu jaderného zařízení.

(9) Bezpečnostními funkcemi se pro účely této vyhlášky rozumějí takové funkce, jejichž plnění je nutné k předcházení vzniku nebo ke zmírnění následků nehody jaderného zařízení.

(10) Normálním provozem se pro účely této vyhlášky rozumějí všechny stavy a operace plánovaného provozu jaderného zařízení při dodržení provozních limitů a podmínek pro jeho bezpečný provoz. Jsou to zejména spouštění, ustálený provoz a odstavování jaderného reaktoru, zvyšování a snižování jeho výkonu, jeho částečné a plné zatížení, údržba, opravy a výměna paliva.

¹⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení.

²⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 28/1984 Sb.

(11) Abnormálním provozem se pro účely této vyhlášky rozumějí stavy, operace a události, které jsou neplánované, ale jejichž výskyt lze při provozu jaderného zařízení očekávat. Jsou to zejména havarijní odstavení, náhlý pokles zatížení, výpadek turbíny, ztráta napájení ze sítě. Tyto provozní stavy nesmějí však vést k poškození palivových článků anebo k porušení integrity tlakového okruhu chladiva jaderného reaktoru a po jejich ukončení, resp. odstranění jejich příčin a následků musí být jaderné zařízení schopné normálního provozu.

(12) Havarijními podmínkami se pro účely této vyhlášky rozumějí všechny události způsobené selháním nebo porušením stavebních konstrukcí, technologických souborů a zařízení, vnějšími vlivy nebo chybami obsluhy, které negativně ovlivňují bezpečnost provozu jaderného zařízení a vedou k porušení provozních limitů a podmínek a mohou způsobit porušení palivových článků.

(13) Bezpečnostními systémy se pro účely této vyhlášky rozumějí systémy důležité pro jadernou bezpečnost, které jsou určeny k zajištění bezpečného odstavení jaderného reaktoru za jakýchkoli podmínek, k odvodu tepla z aktivní zóny nebo k omezení důsledků abnormálního provozu a havarijních podmínek.

ČÁST DRUHÁ VYBRANÁ ZAŘÍZENÍ

§ 3

Zásady členění vybraných zařízení

Vybraná zařízení se v souladu s požadavky zajišťování jaderné bezpečnosti jaderných zařízení člení do tří bezpečnostních tříd podle svého významu pro bezpečný provoz jaderných zařízení, bezpečnostní funkce systému, jehož jsou součástí, a závažnosti následků jejich případné poruchy.

§ 4

Bezpečnostní třídy vybraných zařízení

(1) Ustanovení odstavců 2, 3 a 4 se vztahují na zařízení pro skladování, zpracování, ukládání a dopravu jaderných materiálů, které se spotřebovávají při štěpné řetězové reakci nebo vznikají při provozu jaderného reaktoru, a dále pro investiční a provozní celky, jejichž součástí je jaderný reaktor, který pracuje na principu štěpné řetězové reakce tepelnými neutrony a je mode-

rován a chlazen lehkou vodou. V případech jiných jaderných zařízení stanoví bezpečnostní třídy Československá komise pro atomovou energii (dále jen „Komise“) podle charakteru těchto zařízení a účelu, k němuž jsou určena.

(2) Vybraná zařízení zařazená do bezpečnostní třídy 1 jsou zařízení tvořící hranici tlakového okruhu chladiva jaderného reaktoru, s výjimkou těch zařízení, jejichž poškození je možno kompenzovat normálním systémem pro doplňování chladiva.

(3) Vybraná zařízení zařazená do bezpečnostní třídy 2 jsou pokrytí jaderného paliva a zařízení:

- a) tvořící hranici tlakového okruhu chladiva jaderného reaktoru, která nenáleží do bezpečnostní třídy 1,
- b) pro odstavení jaderného reaktoru za abnormálního provozu při stavech, které by mohly vést k havarijním podmínkám, a pro odstavení jaderného reaktoru s cílem zmírnit následky havarijních podmínek,
- c) pro udržení dostatečného množství chladiva pro chlazení aktivní zóny jaderného reaktoru v průběhu havarijních podmínek, při kterých nedošlo k porušení tlakového okruhu chladiva jaderného reaktoru a i po těchto podmínkách,
- d) pro odvod tepla z aktivní zóny jaderného reaktoru³⁾ při porušení tlakového okruhu chladiva reaktoru s cílem omezit poškození paliva,
- e) pro odvod zbytkového tepla³⁾ při normálním a abnormálním provozu a za havarijních podmínek, kdy nedošlo k porušení integrity tlakového okruhu chladiva jaderného reaktoru,
- f) nezbytná pro omezení úniků radioaktivních látek z ochranné obálky při havarijních podmínkách a po nich,
- g) určená pro omezení průniku ionizujícího záření mimo ochrannou obálku při havarijních podmínkách a po nich,
- h) nezbytná z hlediska plnění bezpečnostních funkcí pro dodávku energií nebo pro řízení ostatních komponent zařazených do bezpečnostní třídy 2.

(4) Vybraná zařízení zařazená do bezpečnostní třídy 3 jsou zařízení:

- a) pro zabránění nepřípustných přechodových procesů spojených se změnami reaktivity,
- b) pro udržení jaderného reaktoru v podmínkách

³⁾ Vztahuje se k prvnímu stupni systému odvodu tepla. Ostatní stupně jsou zahrnuty v odstavci 4 písm. d).

- bezpečného odstavení, po každém z jeho odstavení,
- c) pro udržení dostatečného množství chladiva pro chlazení aktivní zóny jaderného reaktoru při normálním a abnormálním provozu,
 - d) odvádějící teplo z bezpečnostních systémů až do prvního akumulárního objemu⁴⁾ dostatečného z hlediska plnění bezpečnostních funkcí,
 - e) nezbytná pro udržení ozáření obyvatelstva a pracovníků jaderného zařízení pod stanovenými mezemi v průběhu havarijních podmínek spojených s únikem radioaktivních látek a ionizujícího záření ze zdrojů nacházejících se vně ochranné obálky a i po těchto podmínkách,
 - f) nezbytné pro udržení podmínek prostředí uvnitř jaderného zařízení, nutných pro provoz bezpečnostních systémů a pro přístup pracovníků k plnění činností důležitých pro bezpečnost,
 - g) pro zabránění radioaktivním únikům z ozářeného paliva dopravovaného nebo skladovaného uvnitř jaderného zařízení vně systému chlazení jaderného reaktoru v průběhu všech stavů normálního a abnormálního provozu,
 - h) pro odvod rozpadového tepla z ozářeného paliva skladovaného uvnitř jaderného zařízení vně systému chlazení jaderného reaktoru,
 - i) nezbytná pro udržení dostatečné podkritičnosti paliva skladovaného uvnitř jaderného zařízení vně systému chlazení jaderného reaktoru,
 - j) nezbytná pro omezení výpustí nebo úniků tuhých, kapalných nebo plyných radioaktivních látek a ionizujícího záření pod stanovené meze v průběhu všech stavů normálního a abnormálního provozu,
 - k) nezbytná z hlediska plnění bezpečnostních funkcí pro dodávku energií nebo pro řízení ostatních komponent zařazených do bezpečnostní třídy 3,
 - l) nezbytná z hlediska plnění bezpečnostních funkcí pro zajištění funkční schopnosti ostatních komponent zařazených do bezpečnostních tříd 1, 2 a 3, která se netýkají řízení nebo dodávek energie,
 - m) určená pro předcházení nebo pro omezení důsledků poruch ostatních komponent nebo konstrukcí bezpečnostních systémů zařazených do bezpečnostní třídy 1, 2 nebo 3.

ČÁST TŘETÍ ZAJIŠTĚNÍ JAKOSTI

HLAVA I ZÁSADY ZAJIŠTĚNÍ JAKOSTI

Základní požadavky zajištění jakosti

§ 5

(1) Základní požadavky zajištění jakosti vybraných zařízení jsou:

- a) určení činností majících vliv na jakost vybraných zařízení,
- b) organizační a technické zabezpečení zajišťování jakosti a všech činností majících vliv na jakost vybraných zařízení,
- c) zpracování a schválení postupů pro provádění činností majících vliv na jakost vybraných zařízení tak, aby jejich stanovená jakost byla dosažena a udržována,
- d) ověřování rozsahu a kvality provedených činností majících vliv na jakost vybraných zařízení,
- e) dokladování provedených činností majících vliv na jakost vybraných zařízení včetně výsledků kontrol,
- f) hodnocení výsledků ověřování podle písmene d) a hodnocení účinnosti přijatých opatření.

(2) Odpovědná organizace⁵⁾ musí mít nezbytný přehled o technickém stavu jí budovaného nebo provozovaného zařízení, aby mohla prokázat, že jakost vybraného zařízení stanovená zejména projektovou, konstrukční, výrobní, montážní a stavební dokumentací byla dosažena a je udržována.

§ 6

(1) V organizacích, které provádějí činnosti související s realizací a ověřováním plnění programů zajištění jakosti, musí být vypracovány a prováděny plány pro výcvik a odborný výběr pracovníků, kteří mají tyto činnosti provádět. Harmonogramy výběru a výcviku pracovníků musí být stanoveny tak, aby při zahájení činností majících vliv na jakost vybraných zařízení a souvisejících se zajištěním jakosti byli k dispozici pracovníci v potřebném počtu a s odpovídající kvalifi-

⁴⁾ Netýká se prvních stupňů systému odvodu tepla, které jsou zahrnuty v odstavci 3 písm. d) a e).

⁵⁾ § 2 odst. 3 zákona č. 28/1984 Sb.

kací. Způsob naplňování těchto požadavků musí být uveden v dílčích a individuálních programech zajištění jakosti.

(2) V rámci seznámení pracovníka s jeho pracovní náplní je organizace povinna jej seznámit též s příslušným programem zajištění jakosti.

(3) Organizace, která provádí činnosti související s realizací a ověřováním plnění programů zajištění jakosti, je povinna zajistit a státnímu dozoru nad jadernou bezpečností prokázat platnost osvědčení o odborné způsobilosti pracovníka k provádění příslušné činnosti a zdravotní způsobilost pracovníka.

§ 7

(1) Organizace provádějící činnosti související se zajištěním jakosti vybraných zařízení jsou povinny provádět kontrolu všech vlastních činností, které mohou ovlivňovat jakost vybraných zařízení. Prováděním kontroly je možno pověřit pouze osoby a organizační složky jiné, než které kontrolovanou činnost prováděly.

(2) V případě neproveditelnosti jednoznačné kontroly sledované činnosti je organizace povinna do systému kontroly zahrnout také kontrolu dodržování předepsaných pracovních postupů.

(3) Zásady provádění kontroly a předkládání informací státnímu dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení musí být stanoveny před zahájením činnosti, které podléhají kontrole.

(2) Pokud není provádění činností ovlivňujících jakost vybraných zařízení upraveno technickými normami a předpisy, jsou organizace povinny sjednat a dodržovat technické podmínky. Technické podmínky musí být sjednány před zahájením činností, na které se vztahují.

(3) Organizace zajišťující zpracování dokumentace uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou povinny vypracovat postupy pro provádění změn této dokumentace. Způsob naplňování těchto postupů musí být uveden v programech zajištění jakosti.

(4) Změny dokumentace o zajištění jakosti musí být překontrolovány a schváleny stejným postupem a stejnými organizacemi a orgány jako původní dokumentace. Není-li to možné, rozhodne o dalším postupu Komise. Důsledky změn musí být posouzeny a doloženy v dokumentaci o provedení změn.

(5) Informace o změnách dokumentace o zajištění jakosti je organizace, která dala podnět ke změně anebo změnu provedla, povinna bezodkladně předat všem organizacím, kterých se tato změna týká.

(6) Dokumentaci související s činnostmi majícími vliv na jakost vybraných zařízení musí provozovatel uchovat po celou dobu provozu vybraných zařízení na dvou různých, bezpečnostně na sobě nezávislých místech.

Programy zajištění jakosti

HLAVA II DOKUMENTACE O ZAJIŠTĚNÍ JAKOSTI

§ 8

Požadavky na dokumentaci o zajištění jakosti

(1) Všechny činnosti mající vliv na jakost vybraných zařízení, zejména při jejich projektování, konstrukci, výrobě, skladování, přepravě, montáži, stavbě, zkouškách, kontrolách, spouštění, provozu, údržbě, vyřazování z provozu, opravách a rekonstrukcích, se musí vykonávat podle předem zpracované a schválené dokumentace. Tato dokumentace je součástí dokumentace o zajištění jakosti a musí obsahovat zejména postup a metodiku provedení dané činnosti, způsob ověření jakosti a kritéria přípustnosti. Její soulad zejména s požadavky na zajištění jaderné bezpečnosti jaderného zařízení musí být průběžně kontrolován. O provedené kontrole a jejích výsledcích musí být učiněn záznam v dokumentaci příslušného vybraného zařízení.

§ 9

Zadávací program zajištění jakosti

(1) Zadávací program zajištění jakosti se zpracovává pro každou stavbu s jaderným zařízením a je platný od termínu schválení do konce životnosti této stavby.

(2) Zadávací program zajištění jakosti rozpracovává zásady zajištění jakosti vybraných zařízení a kontrolních činností stanovené pro účastníky výstavby, provozovatele, dodavatele zařízení a služeb v období od navrhování až po likvidaci jaderného zařízení.

(3) Zadávací program zajištění jakosti stanoví zejména:

- podrobné určení jaderného zařízení, pro které se zpracovává,
- posloupnost stanovení jakosti vybraných zařízení,
- posloupnost stanovení činností, které podmiňují jakost vybraných zařízení v průběhu jejich na-

- vrhování, výroby, montáže, stavby, zkoušek, provozu, údržby, oprav a rekonstrukcí,
- d) požadavky na organizační a technické zabezpečení zajištění jakosti vybraných zařízení včetně požadavků na kvalifikaci pracovníků vykonávajících činnosti mající vliv na jakost vybraných zařízení,
 - e) požadavky na normativně technickou dokumentaci,
 - f) požadavky na zajištění jednotné metrologie,
 - g) opatření pro zajištění jakosti dovážených vybraných zařízení a služeb důležitých z hlediska jaderné bezpečnosti včetně provádění kontroly jejich jakosti,
 - h) zásady evidence, identifikace a archivace dokumentace o jakosti, dokumentace o zajištění jakosti a výsledků kontrol,
 - i) požadavky, které je nutno rozpracovat v dílčích a individuálních programech zajištění jakosti, četnost a způsoby uvádění těchto programů do souladu se skutečným stavem,
 - j) výběr vybraných zařízení, jichž se týkají činnosti spojené se zajištěním jakosti, který odpovídá hloubce zpracování zadání dané stavby,⁶⁾
 - k) přehled účastníků výstavby, předpokládaný dodavatelský systém s uvedením vzájemných vztahů a název organizace budoucího provozovatele jaderného zařízení,
 - l) přehled pracovních funkcí pracovníků investora se stanovením osobní odpovědnosti za naplňování jednotlivých požadavků tohoto programu,
 - m) způsob a četnost kontroly plnění tohoto programu,
 - n) způsob, jakým bude Komise informována o výsledcích kontroly a přijatých opatřeních.

§ 10

Dílčí programy zajištění jakosti

(1) Dílčí programy zajištění jakosti se zpracovávají pro každou stavbu s jaderným zařízením a jsou platné od termínu jejich schválení.

(2) Dílčí programy zajištění jakosti rozpracovávají požadavky stanovené v této vyhlášce a v zadávacím programu zajištění jakosti.

(3) Dílčí programy zajištění jakosti se zpracovávají pro oblasti:

- a) projektování a navrhování příslušnou projektovou organizací,
- b) výstavby, včetně přípravy ke spouštění⁷⁾ a spouštění⁸⁾ investorem a jeho dodavateli,
- c) provozu provozovatelem,
- d) vyřazování z provozu příslušnou projektovou organizací, provozovatelem a jeho dodavateli činností a služeb důležitých z hlediska jaderné bezpečnosti.

(4) Dílčí programy zajištění jakosti se zpracovávají také pro další oblasti, pokud je tak stanoveno v zadávacím programu zajištění jakosti.

(5) Dílčí program zajištění jakosti zpracováváný pro jednotlivou oblast musí obsahovat zejména:

- a) souhrn všech vlastních činností majících vliv na jakost vybraných zařízení,
- b) organizační zabezpečení a popis zajišťování jakosti s vymezením činností, pravomocí a odpovědnosti za plnění jednotlivých požadavků tohoto programu,
- c) organizační zabezpečení činností majících vliv na jakost vybraných zařízení, včetně požadavků na kvalifikaci pracovníků vykonávajících tyto činnosti,
- d) technické zajištění vykonávaných činností majících vliv na jakost vybraných zařízení a souhrn normativně technické dokumentace, podle které se budou tyto činnosti vykonávat,
- e) způsob kontroly prováděných činností majících vliv na jakost vybraných zařízení, včetně kontrol pracovních postupů při projektování, navrhování, výrobě, zkouškách, výstavbě a provozu,
- f) způsob prověřování provádění kontrol, zkoušek a testů vykonávaných jinými organizacemi,
- g) postupy řešení a odstraňování zjištěných nedostatků,
- h) způsob dokumentování prováděných činností včetně kontrol,
- i) způsob identifikace, evidence a archivace doku-

⁶⁾ § 3 odst. 1 vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 43/1990 Sb., o projektové přípravě staveb.

⁷⁾ § 15 odst. 1 výnosu ČSKAE č. 6 ze dne 23. 1. 1980 o zajištění jaderné bezpečnosti při spouštění a provozu jaderné energetických zařízení, registrovaného v částce 13/1980 Sb.

⁸⁾ § 3 odst. 1 výnosu ČSKAE č. 6 ze dne 23. 1. 1980.

mentace související se zajištěním jakosti vybraných zařízení,

- j) dodavatelský systém s uvedením vzájemných vztahů a způsobu zajištění jakosti vybraných zařízení v rámci těchto vztahů,
- k) organizaci, způsob a četnost kontroly plnění těchto programů a jejich efektivity,
- l) způsob, jakým bude Komise informována o výsledcích kontroly a přijatých opatřeních.

(6) Dílčí programy zajištění jakosti zpracovávané provozovatelem musí rovněž obsahovat:

- a) postup přípravy, posuzování, schvalování a vydávání dokumentů potřebných pro provádění prací důležitých z hlediska jaderné bezpečnosti provozu jaderného zařízení včetně specifikace těchto dokumentů a postupů pro provádění a schvalování jejich změn,
- b) popis zajištění jakosti v oblastech důležitých z hlediska jaderné bezpečnosti, kterými jsou zejména řízení provozu jaderného zařízení, sjednávání externích služeb a dodávek náhradních dílů, skladování, údržba, provozní kontroly, funkční zkoušky, opravy vybraných zařízení, hodnocení jejich stavu, metrologie, příprava personálu, příprava a vedení dokumentace.

§ 11

Individuální programy zajištění jakosti

(1) Individuální programy zajištění jakosti rozpracovávají koncepcce a zásady zajištění jakosti vybraných zařízení stanovené touto vyhláškou a zadávacím programem zajištění jakosti pro dané jaderné zařízení.

(2) Individuální programy zajištění jakosti jsou platné od termínu svého schválení až do konce životnosti vybraného zařízení, pro něž jsou zpracovány.

(3) Individuální programy zajištění jakosti se zpracovávají:

- a) pro jednotlivá vybraná zařízení zařazená do bezpečnostní třídy 1,
- b) pro jednotlivá vybraná zařízení zařazená do bezpečnostní třídy 2; pro potrubní trasy, armatury, prostředky automatizovaného řízení technologických procesů nebo elektrická zařízení může být příslušným výrobcem v rozsahu jeho dodávky zpracován sdružený individuální program zajištění jakosti,
- c) pro vybraná zařízení zařazená do bezpečnostní třídy 3 v rozsahu dodávky vybraných zařízení příslušného dodavatele.

(4) Individuální programy zajištění jakosti musí obsahovat:

- a) výčet vybraných zařízení, na která se tyto programy vztahují,
- b) souhrn vlastností majících vliv na jadernou bezpečnost stanovený na základě projektové, konstrukční, výrobní, montážní a stavební dokumentace pro dané vybrané zařízení,
- c) doklad o souladu návrhu vybraného zařízení s požadavky projektu,
- d) ukazatele spolehlivosti vybraných zařízení,
- e) výčet jednotlivých činností majících vliv na jakost vybraného zařízení v období výroby, montáže, výstavby, spouštění a provozu,
- f) organizační zabezpečení a popis zajištění jakosti s vymezením činností, pravomocí a odpovědností za plnění jednotlivých požadavků těchto programů,
- g) organizační zabezpečení provádění jednotlivých činností majících vliv na jakost vybraných zařízení, včetně požadavků na kvalifikaci pracovníků vykonávajících tyto činnosti,
- h) technické zajištění vykonávaných činností majících vliv na jakost vybraných zařízení, souhrn normativní a technické dokumentace, podle které se budou tyto činnosti vykonávat, a doklad o sjednání příslušných technických podmínek mezi výrobcem a odběratelem v případě, že tyto technické podmínky jsou sjednávány,
- i) požadavky výrobců na zajištění jakosti oprav a změn vybraných zařízení,
- j) způsob kontroly prováděných činností majících vliv na jakost vybraných zařízení,
- k) závazné postupy pro zpracování výsledků provozních kontrol a jejich hodnocení, pro hodnocení zbytkové životnosti a pro hodnocení systémů svědečných vzorků v případě, že tyto systémy jsou předepsány,
- l) postupy řešení a odstraňování zjištěných nedostatků,
- m) způsob dokumentování provedených činností včetně kontrol,
- n) způsob identifikace, evidence a archivace dokumentace související se zajištěním jakosti vybraných zařízení,
- o) způsob značení a identifikace jednotlivých vybraných zařízení a jejich částí,
- p) seznam všech organizací, které se podílejí na zajištění dodávek vybraných zařízení,
- q) požadavky zpracovatele individuálního programu zajištění jakosti na své subdodavatele, týkající

se způsobu zajištění a prokázání dosažené jakosti a funkčních vlastností dodávek a jejich souladu s příslušnými předpisy a normami,

r) způsob, organizaci a četnost kontroly plnění těchto programů.

(5) Podle individuálních programů zajištění jakosti se provádí rovněž kontrola vybraných zařízení při výrobě, montáži, přípravě ke spouštění, spouštění provozu, opravách a rekonstrukcích.

(6) Přílohová dokumentace individuálních programů zajištění jakosti která, pokud je zpracovávána, je jejich nedílnou součástí, musí obsahovat instrukce, metodické postupy a výkresy, týkající se kontrol jakosti a funkční způsobilosti včetně určení povolených mezních hodnot a stavů po celou dobu životnosti vybraných zařízení. Tyto instrukce, metodické postupy a výkresy musí obsahovat:

- a) nezbytná kritéria přijatelnosti, aby bylo možno určit, zda byla dosažena stanovená jakost,
- b) stanovení velikosti nejmenší evidované a přípustné vady v návaznosti na citlivost použité nedestruktivní metody.

Postup zpracování, projednávání a schvalování programů zajištění jakosti a seznamu vybraných zařízení

§ 12

(1) Souběžně se zadáním stavby je investor povinen zajistit zpracování zadávací bezpečnostní zprávy,⁹⁾ jejíž součástí je zadávací program zajištění jakosti.

(2) Investor může pověřit zpracováním zadávacího programu zajištění jakosti jinou organizací, přičemž je povinen s ní spolupracovat a poskytnout podklady potřebné pro jeho zpracování.

(3) Před zahájením prací na zadávacím programu zajištění jakosti podléhá jeho osnova a výběr vybraných zařízení předběžnému odsouhlasení Komisí.

(4) Před zahájením prací na projektu¹⁰⁾ je investor

povinen předložit s dostatečným časovým předstihem zadávací program zajištění jakosti ke schválení Komisí.

(5) Souběžně se zpracováním projektu a v rámci předběžné bezpečnostní zprávy¹¹⁾ je investor povinen zajistit u příslušné projektové organizace na základě závazných podkladů od dodavatelů technologické a stavební části vypracování:

a) seznamu vybraných zařízení v rozsahu a hloubce zpracování projektu pro dané jaderné zařízení. Tento seznam musí být:

1. zpracován textovou a výkresovou formou v samostatné dokumentaci s uvedením jednotlivých bezpečnostních tříd vybraných zařízení,
2. investorem odsouhlasen a následně předložen ke schválení Komisí před schválením projektu,
3. pololetně upřesňován příslušnou projektovou organizací na základě změn a dodatků projektu; tyto úpravy je povinen projednat s investorem, který je předkládá Komisí ke schválení před jejich realizací;

b) soupisu řešení použitých v projektu, která vytvářejí základní koncepci pro realizaci činností souvisejících s kontrolou jakosti, a to především z hlediska:

1. přístupnosti ke kontrolovanému vybranému zařízení (dispoziční řešení, možnost dezaktivace povrchů, snímatelné izolace apod.),
2. měřících, kontrolních a diagnostických systémů pro kontrolu během provozu s ohledem na požadavky dodavatelů vybraných zařízení.

(6) Před zpracováním seznamu vybraných zařízení jsou příslušná projektová organizace a investor povinni projednat s Komisí omezující a upřesňující podmínky, které budou součástí tohoto seznamu.

(7) Změny a upřesnění seznamu vybraných zařízení je investor povinen odsouhlasit a následně předložit ke schválení Komisí.

(8) Vybraná zařízení musí být příslušnou projek-

⁹⁾ § 7 odst. 4 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu.

¹⁰⁾ § 4 odst. 1 vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 43/1990 Sb.

¹¹⁾ § 20 odst. 4 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1976 Sb.

tovou organizací vyznačena ve specifikacích a výkresové části projektu.

(9) Dílčí programy zajištění jakosti musí být po zpracování zpracovatelem odsouhlaseny investorem, popřípadě provozovatelem, a před zahájením činnosti, pro které jsou určeny, schváleny Komisí.

(10) Zpracované dílčí programy zajištění jakosti předkládá s dostatečným předstihem ke schválení Komisi v případech uvedených v § 10 odst. 3 písm. a) a b) investor, v ostatních případech provozovatel.

§ 13

(1) Výrobci vybraných zařízení jsou povinni před zahájením výroby vybraných zařízení zpracovat individuální programy zajištění jakosti pokrývající všechny činnosti ovlivňující jakost vybraných zařízení v rozsahu jejich dodávky.

(2) Před zahájením výroby vybraných zařízení musí být individuální programy zajištění jakosti projednány a odsouhlaseny investorem a schváleny Komisí. Individuální programy zajištění jakosti předkládá ke schválení Komisi investor.

(3) V případě, že jsou mezi výrobcem a odběratelem vybraného zařízení sjednávány technické podmínky na dodávku vybraného zařízení, musí být tyto podmínky sjednány před předložením individuálního programu zajištění jakosti pro dané vybrané zařízení ke schválení Komisi. Splnění tohoto požadavku musí být prokázáno v příslušném programu zajištění jakosti.

§ 14

Změny a úpravy programů zajištění jakosti a seznamu vybraných zařízení

Změny a úpravy schválených programů zajištění jakosti a seznamu vybraných zařízení se provádějí podle zásad platných pro přípravu a schvalování programů zajištění jakosti příslušné úrovně a seznamu vybraných zařízení. K projednání a schválení změn a úprav programů příslušné úrovně a seznamu vybraných zařízení je organizace, odpovědná za jejich vypracování a realizaci povinna doložit písemně zpracovanou analýzu příčin navrhované změny nebo úpravy před její realizací.

HLAVA III

POŽADAVKY ZAJIŠTĚNÍ JAKOSTI V JEDNOTLIVÝCH ETAPÁCH

Zajištění jakosti v etapě navrhování

§ 15

(1) Činnosti při zpracování návrhu vybraných

zařízení je nutno řádně dokumentačně zpracovat tak, aby bylo umožněno jejich vyhodnocení a kontrola jinými pracovníky než těmi, kteří provedli návrh nebo kteří se na návrhu přímo podíleli.

(2) Vnější a vnitřní vztahy mezi organizacemi a organizačními útvary, které provádějí návrh nebo konstrukci, je nutno stanovit v příslušných programech zajištění jakosti, včetně opatření pro systematickou koordinaci prací v jednotlivých fázích návrhu i mezi nimi navzájem.

(3) Organizace a osoby, které odpovídají za vypracování návrhu vybraného zařízení, jsou povinny:

- a) provádět kontrolu návrhu řešení (výpočty pevnosti, alternativní výpočty, experimentální programy v modelovém i skutečném měřítku atd.),
- b) ověřovat, zda návrh řešení v jednotlivých stupních splňuje požadavky stanovené v platných předpisech, technických normách, popřípadě v dohodnutých technických podmínkách,
- c) výsledky činností uvedených v písmenech a) a b) náležitě dokumentovat i pro potřeby zpracování příslušných individuálních programů zajištění jakosti.

§ 16

(1) Prověřování návrhu vybraného zařízení je nutno zaměřit zejména na tyto oblasti:

- a) jadernou bezpečnost,
- b) ochranu před ionizujícím zářením,
- c) reaktorovou fyziku,
- d) funkční schopnost, namáhání, spolehlivost, technickou bezpečnost a životnost vybraných zařízení,
- e) tepelné, hydraulické, seismické a havarijní analýzy,
- f) vhodnost použitých materiálů,
- g) přístupnost pro provozní kontrolu a revize,
- h) provádění oprav, údržby, rekonstrukcí a zkoušek,
- i) možnost a způsob výměny vybraných zařízení.

(2) Při ověřování splnění daných požadavků v řešení návrhu vybraného zařízení je nutné, aby program zkoušek obsahoval vhodné zkoušky prototypové jednotky nebo modelu z hlediska funkční schopnosti i za krajně nepříznivých podmínek předpokládaných návrhem.

Zajištění jakosti v etapách výroby, dodávek a výstavby

§ 17

(1) Realizace činností souvisejících se zajištěním

jakosti vybraných zařízení musí být ukončena a na základě vlastních kontrol vyhodnocena:

- a) pro etapu výroby vybraných zařízení výrobcem, dodavatelem a investorem nejpozději před zahájením montáže těchto vybraných zařízení,
- b) pro etapu montáže a stavby vybraných zařízení příslušnými dodavateli a investorem nejpozději před zahájením spouštění jaderného zařízení.

(2) Vyhodnocení činností uvedených v odstavci 1 musí být potvrzeno vedoucími organizací, které tyto činnosti prováděly, anebo jimi přímo pověřenými pracovníky.

(3) K následným činnostem lze přistoupit pouze v případech kladného vyhodnocení předcházejících činností.

(4) Odpovědná organizace musí neprodleně informovat o výsledcích a vyhodnocení činností souvisejících se zajištěním jakosti vybraných zařízení a o zahájení následných činností Komisi.

§ 18

(1) K zajištění souladu s požadavky na dodávku musí být použitý materiál, výrobky a služby podrobeny kontrole podle schválených příslušných dílčích a individuálních programů zajištění jakosti. Osvědčení o tomto souladu, mající charakter potvrzení nebo atestu výrobce, musí:

- a) být dodáno společně s vybraným zařízením a současně musí být též k dispozici na místě výstavby jaderného zařízení,
- b) obsahovat kritéria hodnocení,
- c) obsahovat vyhodnocení výsledků, které byly zjištěny provedenými kontrolami.

(2) V etapě výroby vybraného zařízení může být vyhodnocení etapy výroby výrobcem nahrazeno osvědčením o souladu podle odstavce 1.

§ 19

(1) Výrobce vybraného zařízení je povinen předat společně s vybraným zařízením dokumentaci o jakosti.

(2) Výrobci a dodavatelé vybraných zařízení, jejich materiálů, částí a vybavení jsou povinni uvádět v dokumentaci o jakosti dodávky výsledky provedených výrobních kontrol jakosti a zkoušek vlastností prvků, zařízení, základního materiálu, svarových spojů a návarů, dále pak vlastnosti a složení materiálu, místo, velikost, četnost a druh odstraněných vad zjištěných kontrolou a způsob provedení jejich oprav. U vybraných zařízení zařazených do bezpečnostních tříd 1 a 2 se povinnost uvedení konkrétních údajů vztahuje také na ponechané vady přípustné velikosti (druh, čet-

nost, umístění apod.). Údaje musí být v souladu s požadavky individuálních programů zajištění jakosti.

§ 20

V případech, kdy zvláštní technologické postupy mohou ovlivnit výsledné vlastnosti použitých materiálů a výrobků, musí být předem zajištěna možnost provedení dalších zkoušek (například uschováním svědečných vzorků).

§ 21

(1) Identifikace materiálů, dílů a součástí se provádí podle předem stanovených zásad, přitom se týká i částečně vyrobených dílčích sestav a polotovarů a přídatného materiálu a musí být zachována během výrobních operací, skladování, přepravy, přípravy pro montáž, montáže, spouštění a provozu. Identifikační záznamy a související dokumentace musí být dosažitelné během celého období výstavby i provozu. Zásady identifikace se v plném rozsahu vztahují také na náhradní díly a materiály.

(2) Opatření pro identifikaci a kontrolu je zpracovatel povinen stanovit tak, aby se zabránilo použití nesprávného nebo vadného materiálu, části nebo komponenty. Tam, kde je použito identifikačního označení, musí být toto označení jednoznačně čitelné, nesmí ovlivňovat funkci předmětu a nesmí být odstraněno bez nahrazení jiným způsobem identifikace.

§ 22

Opatření týkající se manipulace, skladování, dopravy, včetně čištění, balení a ochrany vybraných zařízení a kontroly těchto činností je výrobce povinen stanovit a dokumentovat v souladu s předepsanými instrukcemi, metodickými postupy a výkresy tak, aby se zabránilo poškození, zničení nebo ztrátě. Uvedená opatření musí být stanovena v individuálním programu zajištění jakosti.

§ 23

Výrobní a montážní odchylky a rovněž odchylky vzniklé opravou zařízení od realizační dokumentace musí být stanoveným způsobem předloženy ke schválení podle § 8 odst. 4 této vyhlášky. K tomu je nutno předložit souhlas s odchylkou od té organizace, která příslušnou realizační dokumentaci sestavila nebo se na ní jinak podílela. Postup naplňování tohoto požadavku musí být stanoven v zadávacím programu zajištění jakosti.

§ 24

Výrobci a dodavatelé vybraných zařízení jsou povinni:

- a) provést upřesnění příslušných kapitol individuálních programů zajištění jakosti týkajících se pro-

- vozních kontrol na základě výsledků předprovozních kontrol,
- b) předložit toto upřesnění k odsouhlasení provozovateli.

§ 25

(1) V případě dovozu vybraných zařízení ze zahraničí platí opatření a zásady uvedené v zadávacím programu zajištění jakosti platném pro jaderné zařízení v Československu, pro které jsou dovážena vybraná zařízení určena.

(2) Nepodaří-li se příslušné čs. organizaci činné v zahraničním obchodě dohodnout se zahraničním dodavatelem plnění požadavků uvedených v odstavci 1, musí být individuální program zajištění jakosti zpracován objednatelem zařízení na činnosti jím prováděné, včetně rozšířené vstupní kontroly, jejímž cílem je zjistit skutečný stav jakosti zařízení a jeho zdokumentování.

(3) Všechny činnosti prováděné po dovozu vybraného zařízení ze zahraničí musí být v souladu s požadavky schváleného individuálního programu zajištění jakosti pro dané zařízení.

§ 26

(1) Podmínkou zahájení činností souvisejících s přípravou ke spouštění je schválení dílčích programů zajištění jakosti zpracovaných investorem a dodavatelem pro tuto etapu Komisi.

(2) V rámci přípravy ke spouštění musí být splněny všechny požadavky stanovené v této vyhlášce, dílčích a individuálních programech zajištění jakosti vztahující se na období od ukončení montáže do prvního zavezení paliva do aktivní zóny reaktoru.

(3) V rámci přípravy ke spouštění musí odpovědná organizace zpracovat zhodnocení splnění všech požadavků stanovených v této vyhlášce, dílčích a individuálních programech zajištění jakosti, které se vztahují k činnostem od ukončení montáže do prvního zavezení paliva do aktivní zóny reaktoru, a předložit je jako součást předprovozní bezpečnostní zprávy¹²⁾ Komisi ke schválení.

(4) V rámci přípravy ke spouštění musí odpovědná organizace zpracovat zhodnocení připravenosti pracovníků a materiálního zabezpečení pro provádění činností majících vliv na jadernou bezpečnost jaderného zařízení v etapě spouštění a provozu a předložit je jako součást předprovozní bezpečnostní zprávy Komisi ke schválení.

- (5) Podmínkou zahájení spouštění jsou:
- a) schválení dílčích programů zajištění jakosti zpracovaných investorem a dodavatelem pro tuto etapu Komisi,
- b) kladné výsledky zhodnocení uvedených v odstavcích 3 a 4 a jejich schválení Komisi.

Zajištění jakosti v etapě provozu

§ 27

(1) Podmínkou zahájení zkušebního provozu je schválení dílčího programu zajištění jakosti pro etapu provozu Komisi.

(2) Dalšími podmínkami zahájení zkušebního provozu jsou:

- a) splnění požadavků dílčího programu zajištění jakosti pro etapu spouštění a kladné výsledky příslušných kontrol provedených do zahájení zkušebního provozu, jejichž vyhodnocení musí být předloženo v rámci předprovozní bezpečnostní zprávy odpovědnou organizací ke schválení Komisi před zahájením zkušebního provozu,
- b) průkaz o připravenosti plnit požadavky stanovené v § 32 odst. 1 písm. a) a b). Tento průkaz musí odpovědná organizace předložit Komisi před zahájením zkušebního provozu,
- c) splnění požadavků stanovených v § 32 odst. 1 písm. c).

§ 28

(1) V rámci plnění požadavků dílčího programu zajištění jakosti pro etapu provozu podle § 10 odst. 5 a 6 musí provozovatel rovněž zajistit provádění funkčních zkoušek a provozních kontrol vybraných zařízení, vyhodnocování jejich výsledků a hodnocení zbytkové životnosti.

(2) Funkční zkoušky a provozní kontroly se musí provádět v souladu s požadavky dílčího programu zajištění jakosti pro období provozu, individuálních programů zajištění jakosti, harmonogramů provozních kontrol a limitů a podmínek.

(3) Harmonogramy provozních kontrol se zpracovávají s cílem zajistit, aby provozní kontroly vybraných zařízení byly vykonány náležitým způsobem v cyklech stanovených v příslušných individuálních programech zajištění jakosti.

¹²⁾ § 39 odst. 2 písm. e) vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1976 Sb.

(4) Harmonogramy provozních kontrol se člení na:

- a) dlouhodobé, které musí pokrývat minimálně jeden úplný cyklus provozních kontrol,
- b) krátkodobé, které uvádějí zejména rozsah příslušných provozních kontrol pro jednotlivá vybraná zařízení v rámci jednoho kontrolního údobí úplného cyklu a etapy přípravy, provádění a vyhodnocení těchto kontrol.

(5) Při provádění provozní kontroly je nutno z důvodů srovnatelnosti výsledků použít pokud možno stejných metod a přístrojů, jakých bylo použito při provádění předprovozní kontroly. Použité metody musí mít citlivost vyšší, než jaká odpovídá vadám přípustným pro provoz.

(6) Koncepce provozních kontrol, přístrojového vybavení, přípravků a zařízení musí být uvedena v projektu stavby a zahrnuta do předběžné bezpečnostní zprávy.

(7) Přístroje, přípravky a zařízení pro provozní kontrolu musí být, je-li to reálně možné, automatizované nebo mechanizované s možností dálkového ovládní, s registrací indikovaných vad a s možností jejich opětne lokalizace.

§ 29

(1) Příslušná kontrola musí být provedena za vhodných podmínek okolního prostředí kvalifikovanými pracovníky a s použitím řádně seřízených přístrojů.

(2) Srovnávací a opakovaná měření je nutno provádět podle předepsaných metodik, za přibližně stejných podmínek okolního prostředí. Při plánované změně přístroje, a to i stejného typu, je povinnost provést srovnávací měření nezávislá na průběžném programu kalibrace a vést o něm záznam.

(3) Dokumentované výsledky a závěry provedených kontrol a zkoušek musí být jednoznačné.

§ 30

(1) U materiálů a dílů vybraných zařízení, které nevyhověly požadavkům na zajištění jakosti, musí být spolehlivě vyloučeno jejich nesprávné použití. V programech zajištění jakosti musí být stanoveny způsoby značení a odpovědnost za disponování s díly, které neodpovídají stanoveným požadavkům.

(2) Do doby provedení a vyhodnocení rozboru možných důsledků zjištěné vady nebo jejího rozvoje

je nutno tuto vadu a následky jejího rozvoje posuzovat ve smyslu jejího krajně nepříznivého vlivu a provést tomu odpovídající opatření.

§ 31

(1) Provozovatel jaderného zařízení je povinen:

- a) zabezpečit činnost vlastního organizačního útvaru, který bude řídit a koordinovat zavádění požadavků zajištění jakosti, prověřovat jejich plnění a vyhodnocovat zjištěné výsledky a účinnost přijímaných opatření,
- b) zabezpečit činnost vlastního organizačního útvaru pro přípravu a realizaci provozních kontrol včetně vyhodnocení jejich výsledků,
- c) před zahájením zkušebního provozu předložit Komisi upřesnění provozních kontrol ke schválení,
- d) předložit Komisi nejpozději měsíc před zahájením provozních kontrol jejich krátkodobý harmonogram,
- e) předložit Komisi nejpozději měsíc před zahájením následujícího úplného cyklu dlouhodobý harmonogram provozních kontrol,
- f) vypracovat zprávu o provedené provozní kontrole a jejích výsledcích pro každý provozovaný blok jaderného zařízení a nejpozději do jednoho měsíce ode dne ukončení provozní kontroly předložit tuto zprávu Komisi,
- g) vhodným způsobem průběžně zajišťovat kompletní evidenci a archivaci získaných výsledků a ostatní dokumentace související se zajištěním jakosti, aby se zabránilo její ztrátě nebo znehodnocení.

(2) Zpráva o provedené provozní kontrole musí obsahovat zejména informace o provedených činnostech s odkazy na dílčí zprávy, způsoby a výsledky hodnocení, porovnání výsledků s výsledky předchozích kontrol, závěry z hlediska přípustnosti pro další provoz, nedostatky a potíže, příčiny nedodržení nebo posunů termínů a rozsahu kontrol oproti individuálním programům zajištění jakosti a harmonogramům provozních kontrol.

(3) Výsledky provozních kontrol a rozbor přijatých opatření musí být zpracovány a předloženy provozovatelem k posouzení a stanovisku odborné komisi složené ze zástupců provozovatele, výrobních závodů, a předních odborníků. Odborná komise je jmenována vedoucí odpovědné organizace. Jednání komise musí proběhnout před uvedením bloku do provozu po příslušné provozní kontrole.

(4) Provozovatel je povinen přizvat na jednání odborné komise zástupce státního dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení a předložit jim nejpozději do zahájení jednání odborné komise výsledky provozních kontrol a rozbor přijatých opatření.

Zajištění jakosti vybraných zařízení při opravách a změnách

§ 32

Opravy vad a nedostatků vybraných zařízení, jejich změny a výměny musí být prováděny pouze podle příslušných schválených technologických postupů a dalších podmínek stanovených zejména v programech zajištění jakosti.

§ 33

Provedené opravy a úpravy je nutno ověřit zkouškami a nově dosažený stav zdokumentovat v souladu s ustanovením § 19 odst. 2 této vyhlášky.

Zajištění jakosti při vyřazování jaderného zařízení z provozu

§ 34

Podmínkou zahájení činností spojených s vyřazováním z provozu a likvidací jaderného zařízení je splnění požadavků § 10 odst. 3 písm. d) a § 12 odst. 10 a 11.

§ 35

Všechny činnosti související s vyřazováním z provo-

zu a likvidací jaderného zařízení musí být vykonávány v souladu s požadavky programu zajištění jakosti zpracovaném pro tuto etapu, zejména podle § 10.

ČÁST ČTVRTÁ PŘECHODNÉ, ZRUŠUJÍCÍ A ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

§ 36

Přechodné ustanovení

Pro vybraná zařízení vyrobená, rozpracovaná, rozestavěná nebo provozovaná ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky musí organizace v případech, ve kterých nejsou splněny požadavky jejich jednotlivých ustanovení, vypracovat a dohodnout s Komisí náhradní řešení a provést je nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 37

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se výnos Československé komise pro atomovou energii č. 5 ze dne 14. listopadu 1979 o zajištění jakosti vybraných zařízení v jaderné energetice z hlediska jaderné bezpečnosti, registrovaný v částce 29/1979 Sb.

§ 38

Závěrečné ustanovení

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1990.

Předseda:
Ing. Wagner CSc. v. r.

437

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. listopadu 1921 byla na 3. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o odškodňování pracovních úrazů v zemědělství (č. 12) a dne 10. června 1925 byla na 7. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o odškodnění pracovních úrazů (č. 17). Ratifikace Úmluv Československou republikou byly zapsány dne 12. června 1950 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svých článků 3 a 13 Úmluvy vstoupily pro Československou republiku v platnost dnem 12. června 1950.

České překlady Úmluv se vyhláší současně.

Úmluva č. 12

Úmluva o odškodňování pracovních úrazů v zemědělství

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 25. října 1921 na svém třetím zasedání,

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy, týkající se ochrany zemědělských pracovníků proti úrazům, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořádku zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o odškodňování pracovních úrazů (zemědělství), 1921, aby ji členské státy Mezinárodní organizace práce ratifikovaly podle ustanovení ústavy Mezinárodní organizace práce:

Článek 1

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že rozšíří na všechny námezdní pracovníky v zemědělství výhody zákonů a předpisů o poskytování odškodnění osobám, které utrpěly úraz při výkonu práce nebo v souvislosti se zaměstnáním.

Článek 2

Formální ratifikace této úmluvy budou za podmíněk stanovených v ústavě Mezinárodní organizace práce oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 3

1. Tato úmluva nabude účinnosti poté, kdy generální ředitel Mezinárodního úřadu práce zapíše ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce.

2. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy, jejichž ratifikace byla zapsána u Mezinárodního úřadu práce.

3. Pro každý další členský stát nabude tato úmluva účinnosti poté, kdy byla zapsána jeho ratifikace u Mezinárodního úřadu práce.

Článek 4

Jakmile budou u Mezinárodního úřadu práce zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní or-

ganizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členským státům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 5

S výhradou ustanovení článku 3, každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, souhlasí s tím, že začne provádět ustanovení článku 1 nejpozději do 1. ledna 1924 a přijme nezbytná opatření, aby tato ustanovení nabyla účinnosti.

Článek 6

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že ji bude provádět v jeho koloniích, državách a protektorátech, v souladu s ustanoveními článku 35 ústavy Mezinárodní organizace práce.

Článek 7

Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Vypověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána u Mezinárodního úřadu práce.

Článek 8

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 9

Francouzské a anglické znění této úmluvy mají stejnou platnost.

Úmluva č. 17

Úmluva o odškodnění pracovních úrazů

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 19. května 1925 na svém sedmém zasedání,

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy, týkající se odškodňování pracovních úrazů, jež jsou prvním bodem jednacního pořadu zasedání, a stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 10. června 1925 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva a odškodnění pracovních úrazů, 1925, aby ji členské státy Mezinárodní organizace práce ratifikovaly podle ustanovení ústavy Mezinárodní organizace práce.

Článek 1

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje zajistit, že osoby, které utrpěly pracovní úraz, nebo osoby na nich závislé, budou odškodněny za podmínek, rovnajících se přinejmenším těm, které stanoví tato úmluva.

Článek 2

1. Vnitrostátní zákonodárství o odškodňování pracovních úrazů se bude vztahovat na dělníky, zaměstnance a učně, zaměstnané veřejnými nebo soukromými podniky, provozy nebo závody.

2. Každý členský stát však může ve svém vnitrostátním zákonodárství stanovit výjimky, které bude považovat za nutné, pokud jde:

- a) o osoby, vykonávající příležitostné práce, které nesouvisí s předmětem podnikání zaměstnavatele,
- b) o domácí dělníky,
- c) o členy zaměstnavatelovy rodiny, kteří pracují výlučně na jeho účet a žijí v jeho domácnosti,
- d) o pracovníky nikoli manuální, jejichž výdělek přesahuje hranici stanovenou vnitrostátním zákonodárstvím.

Článek 3

Tato úmluva se nevztahuje:

1. na námořníky a rybáře, pro něž bude obsahovat ustanovení pozdější úmluva,

2. na osoby požívající zvláštní právní úpravy, jejíž podmínky jsou přinejmenším stejné jako podmínky stanovené touto úmluvou.

Článek 4

Tato úmluva se nevztahuje na zemědělství, pro které zůstává v účinnosti Úmluva o odškodnění pracovních úrazů v zemědělství, přijatá Mezinárodní konferencí práce na jejím třetím zasedání.

Článek 5

Odškodnění příslušející pracovníku nebo osobám na něm závislým při úrazech, které mají za následek jeho trvalou pracovní neschopnost nebo smrt, bude vypláceno ve formě pravidelných plateb. Avšak toto odškodnění může být vypláceno zcela nebo zčásti ve formě jistiny, bude-li příslušnému úřadu dána záruka, že jí bude uváženě užito.

Článek 6

Při pracovní neschopnosti bude odškodnění poskytnuto nejpozději od pátého dne po úrazu, ať již bude vypláceno příslušným zaměstnavatelem, úrazovou pojišťovnou nebo nemocenskou pojišťovnou.

Článek 7

Přídavek k odškodnému bude poskytnut v případech, kdy pracovní neschopnost v důsledku pracovního úrazu je takové povahy, že postižená osoba vyžaduje trvalou pomoc jiné osoby.

Článek 8

Vnitrostátní zákonodárství stanoví kontrolní opatření, jakož i způsoby přezkoumání odškodnění, které bude považovat za potřebné.

Článek 9

Osoby utrpěvší pracovní úraz budou mít právo na lékařskou pomoc a na takovou pomoc chirurgickou a farmaceutickou, která bude v důsledku těchto úrazů uznána za potřebnou. Tato pomoc bude poskytována na náklady buď zaměstnavatele nebo úrazových, nemocenských či invalidních pojišťoven.

Článek 10

1. Osoby utrpěvší pracovní úraz budou mít právo na to, aby jim zaměstnavatel nebo pojišťovatel poskytl a normálně obnovoval protézy a orthopedické pomůcky, jejichž užívání bude uznáno za potřebné. Avšak vnitrostátní zákonodárství může výjimečně připustit, aby poskytování a obnovování protéz a orthopedických pomůcek bylo nahrazeno tím, že se osobě utrpěv-

ší úraz přizná doplňkové odškodné, jehož výše bude odpovídat pravděpodobnému nákladu spojenému s poskytnutím a obnovováním těchto pomůcek a bude se o něm rozhodovat v době jeho určení nebo přezkoumání.

2. Vnitrostátní zákonodárství stanoví taková kontrolní opatření, která jsou potřebná k tomu, aby se, pokud jde o obnovování pomůcek, zabránilo jeho zneužití nebo aby se zajistilo, že doplňkového odškodného je užito k tomuto účelu.

Článek 11

Vnitrostátní zákonodárství bude obsahovat ustanovení, která se zřetelem ke vnitrostátním podmínkám budou považována za nejvhodnější k tomu, aby se za všech okolností v případě platební neschopnosti zaměstnavatele nebo pojišťovatele zajistilo placení odškodnění osobám utrpěvším pracovní úraz nebo v případě smrti osobám na nich závislým.

Článek 12

Formální ratifikace této úmluvy budou za podmínek stanovených v ústavě Mezinárodní organizace práce oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 13

1. Tato úmluva nabude účinnosti poté, kdy generální ředitel Mezinárodního úřadu práce zapíše ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce.

2. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy, jejichž ratifikace byla zapsána u Mezinárodního úřadu práce.

3. Pro každý další členský stát nabude tato úmluva účinnosti poté, kdy byla zapsána jeho ratifikace u Mezinárodního úřadu práce.

Článek 14

Jakmile budou u Mezinárodního úřadu práce zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členským státům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 15

S výhradou ustanovení článku 13 každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, souhlasí s tím, že začne provádět ustanovení článku 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11, nejpozději do 1. ledna 1927 a přijme

nezbytná opatření, aby tato ustanovení nabyla účinnosti.

Článek 16

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje provádět ji v jeho koloniích, državách a protektorátech, v souladu s ustanoveními článku 35 ústavy Mezinárodní organizace práce.

Článek 17

Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí pěti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce,

který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána u Mezinárodního úřadu práce.

Článek 18

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 19

Francouzské a anglické znění této úmluvy mají stejnou platnost.

438

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. června 1934 byla na 18. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o odškodnění nemocí z povolání (revidovaná) (č. 42). Ratifikace Úmluvy Československou republikou byla zapsána dne 1. července 1949 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 4 Úmluva vstoupila v platnost pro Československou republiku dnem 1. července 1950.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva č. 42

Úmluva o odškodnění nemocí z povolání (revidovaná)

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 4. června 1934 na svém osmáctém zasedání,

rozhoduvši se přijmout některé návrhy týkající se částečné revize úmluvy o odškodňování nemocí z povolání přijaté konferencí na jejím sedmém zasedání, jež jsou pátým bodem jednacího pořadu zasedání, a

majíc za to, že tyto návrhy mají mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 21. června 1934 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o odškodnění pracovníků (nemocí z povolání) (revidovaná), 1934.

Článek 1

1. Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že v souladu s všeobecnými zásadami svého vnitrostátního zákonodárství o odškodňování pracovních

úrazů poskytne odškodnění osobám stíženým nemocí z povolání nebo v případě smrti následkem takové nemoci, osobám na nich závislým.

2. Sazba tohoto odškodnění nebude nižší nežli sazba, kterou vnitrostátní zákonodárství stanoví pro škody z pracovních úrazů.

Bez újmy tohoto ustanovení každý členský stát při stanovení podmínek, za nichž se podle vnitrostátního zákonodárství poskytuje odškodnění při uvedených nemocech, a při používání zákonodárství o odškodňování pracovních úrazů na tyto nemoci bude moci přijmout takové změny a úpravy, které považuje za účelné.

TABULKA:

Seznam nemocí a jedovatých látek

Otrava olovem, jeho slitinami nebo jeho sloučeninami a přímé důsledky této otravy.

Otrava rtutí, jejími amalgamy a jejími sloučeninami a přímé důsledky této otravy.

Nákaza snětí.

Silikosa s tuberkulosou plic nebo bez ní, je-li silikosa rozhodující příčinou neschopnosti k práci nebo smrti.

Otrava fosforem a jeho sloučeninami a přímé důsledky této otravy.

Otrava arsenem a jeho sloučeninami a přímé důsledky této otravy

Článek 2

Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že bude za nemoci z povolání považovat nemoci, jakož i otravy způsobené látkami uvedenými v níže uvedené tabulce, pokud tyto nemoci nebo otravy postihnou pracovníky zaměstnané v povoláních, výrobě nebo postupech, které jim ve zmíněné tabulce odpovídají, a jsou následkem práce v podniku, na nějž se vztahuje vnitrostátní zákonodárství.

Seznam odpovídajících povolání, průmyslových odvětví a postupů

Zacházení s rudami obsahujícími olovo včetně olověných stěrů v továrnách na zinek.

Slévání starého zinku a olova do ingotů.

Výroba zboží z litého olova nebo z olověných slitin.

Zaměstnávání v polygrafickém průmyslu.

Výroba sloučenin olova.

Výroba a opravování elektrických akumulátorů.

Příprava a užívání smaltů obsahujících olovo.

Leštění olověnými pilinami nebo leštícím práškem obsahujícím olovo.

Veškeré malířské práce zahrnující přípravu a užívání nátěrových látek, tmelů a barvidel obsahujících olověné pigmenty.

Zacházení s rtuťovými rudami.

Výroba sloučenin rtuti.

Výroba měřících a laboratorních přístrojů.

Příprava surovin pro kloboučnictví.

Zlacení za tepla.

Užívání rtuťových vývěv při výrobě žárovek.

Výroba rozbušek z třaskavé rtuti.

Práce se zvířaty nakaženými snětí.

Zacházení s mrtvolami zvířat nebo jejich částmi včetně kůží, kopyt a rohů.

Nakládání, vykládání a doprava zboží.

Výroba nebo postupy, které podle vnitrostátního zákonodárství jsou spojeny s vystavením nebezpečí silikosity.

Všechny postupy zahrnující výrobu, uvolňování a používání fosforu a jeho sloučenin.

Všechny postupy zahrnující výrobu, uvolňování a používání arsenu a jeho sloučenin.

Otrava benzenem a jeho homology i jejich nitroderiváty a amidoderiváty a přímé důsledky této otravy.

Otrava halogenními deriváty uhlovodíků mastné řady.

Patologické projevy způsobené:

- a) radiem a jinými radioaktivními látkami
- b) roentgenovými paprsky.

Primární rakoviny epithelu kůže.

Všechny postupy zahrnující výrobu, uvolňování a používání benzenu a jeho homologů a jejich nitroderivátů a amidoderivátů.

Všechny postupy zahrnující výrobu, uvolňování a používání halogenních derivátů uhlovodíků mastné řady stanovené vnitrostátním zákonodárstvím.

Všechny postupy spojené s vystavením působení radia, radioaktivních látek a roentgenových paprsků.

Všechny postupy zahrnující zacházení nebo užití dehtu, smoly, živice, minerálních olejů, parafínu a sloučenin, výrobků nebo zbytků těchto látek.

Článek 3

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 4

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 5

Jakmile budou u Mezinárodního úřadu práce zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členským státům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 6

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí pěti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmlu-

vu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období pěti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další pětileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí pětiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 7

Vždy, bude-li to považovat za nutné, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 8

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) Ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 6, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti.
- b) Od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které jí ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 9

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

439

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. června 1928 byla na 11. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o zavedení metod stanovení minimálních mezd (č. 26). Ratifikace Úmluvy Československou republikou byla zapsána dne 12. června 1950 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 7 Úmluva vstoupila pro Československou republiku v platnost dnem 12. června 1951.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Úmluva č. 26

Úmluva o zavedení metod stanovení minimálních mezd

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 30. května 1928 na svém jedenáctém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se způsobů stanovení minimálních mezd, jež jsou prvním bodem jednatého pořadu zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 16. června 1928 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o metodách stanovení minimálních mezd, 1928, aby ji členské státy Mezinárodní organizace práce ratifikovaly podle ustanovení ústavy Mezinárodní organizace práce:

Článek 1

1. Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že zavede nebo bude zachovávat metody umožňující stanovit minimální sazby mezd pro pracovníky zaměstnané v některých živnostech nebo odvětvích živností (a zejména v živnostech domáckých), kde neexistuje účinný systém pro stanovení mezd kolektivními smlouvami nebo jinak a v nichž jsou mzdy mimořádně nízké.

2. Pro účely této úmluvy slovo „živnosti“ zahrnuje živnosti výrobní a obchod.

Článek 2

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, má právo rozhodnout po projednání s organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, jestliže takové organizace pro dotčenou živnost nebo pro dotčené odvětví živnosti existují, na které živnosti nebo na která odvětví živnosti a zejména na které domácké živnosti nebo na která odvětví těchto živností se budou vztahovat metody stanovení minimálních mezd, zmíněné v článku 1.

Článek 3

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, má právo určit povahu a formu metod stanovení minimálních mezd jakož i způsoby jejich provádění.

2. Avšak

- a) nežli se budou metody stanovení minimálních mezd vztahovat na určitou živnost nebo na určité odvětví činnosti, budou projednány se zástupci zúčastněných zaměstnavatelů a pracovníků včetně zástupců jejich příslušných organizací, jestliže takové organizace existují, jakož i se všemi osobami, zvláště pro to kvalifikovanými svým povoláním nebo funkcí, na něž příslušný úřad bude pokládat za vhodné se obrátit;

- b) zúčastnění zaměstnavatelé a pracovníci se mají účastnit provádění metod stanovení minimálních mezd ve formě a v míře, jež mohou být určeny vnitrostátním zákonodárstvím, avšak vždy ve stejném počtu a za stejných podmínek;
- c) minimální sazby mezd, které budou stanoveny, budou závazné pro zúčastněné zaměstnavatele a pracovníky takže nebudou moci jimi být sníženy ani individuální dohodou ani – kromě všeobecného nebo zvláštního povolení příslušného úřadu – kolektivní smlouvou.

Článek 4

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, bude pomocí kontroly a sankcí činit opatření, aby zúčastnění zaměstnavatelé a pracovníci znali platné minimální sazby mezd a aby vyplácené mzdy nebyly nižší nežli minimální sazby, jichž se má použít.

2. Každý pracovník, na nějž se vztahují minimální sazby a který obdržel mzdu nižší nežli činí tyto sazby, má právo na to, aby ve lhůtě, kterou může určit vnitrostátní zákonodárství, vymáhal soudní nebo jinou zákonnou cestou částku, která mu má být ještě zaplácena.

Článek 5

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, podá každého roku Mezinárodnímu úřadu práce všeobecnou zprávu, ve které uvede seznam živností nebo odvětví živností, v nichž byly použity metody stanovení minimálních mezd, a sdělí podmínky, za nichž se tyto metody prováděly, jakož i jejich výsledky. Tato zpráva bude zahrnovat stručné údaje o přibližném počtu pracovníků podrobených této úpravě, o stanovených sazbách minimálních mezd a o ostatních nejdůležitějších opatřeních týkajících se minimálních mezd, pokud taková opatření existují.

Článek 6

Formální ratifikace této úmluvy budou za podmínek stanovených v ústavě Mezinárodní organizace práce oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 7

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Me-

zinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 8

Jakmile budou u Mezinárodního úřadu práce zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 9

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána u Mezinárodního úřadu práce.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další pětileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí pětiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 10

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 11

Francouzské a anglické znění textu této úmluvy mají stejnou platnost.

440

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. června 1933 byla na 17. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o placených zprostředkovatelích práce (č. 34). Ratifikace Úmluvy Československou republikou byla zapsána dne 12. června 1950 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 9 Úmluva vstoupila pro Československou republiku v platnost dnem 12. června 1951.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva č. 34

Úmluva o placených zprostředkovatelích práce

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 8. června 1933 na svém sedmáctém zasedání,

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy týkající se zprostředkovatelen zaměstnání činných za úplatu, jež jsou prvním bodem jednacího pořadu zasedání, a

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 29. června 1933 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o placených zprostředkovatelích práce, 1933, aby ji členské státy Mezinárodní organizace práce ratifikovaly podle ustanovení ústavy Mezinárodní organizace práce.

Článek 1

1. Pro účely této úmluvy výraz „placené zprostředkovatelny práce“ označuje:

- a) Výdělečné zprostředkovatelny zaměstnání, to jest kteroukoli osobu, společnost, ústav, jednatelství nebo jinou organizaci, která je činná jako prostředník, aby opatřila zaměstnání pracovníkovi nebo pracovníka zaměstnavateli tak, aby od jednoho nebo od druhého obdržela přímý nebo nepřímý hmotný zisk. Toto vymezení se nevztahuje na časopisy ani jiné tiskoviny kromě těch, jejichž výlučným nebo hlavním účelem je jednat jako prostředník mezi zaměstnavateli a pracovníky.

- b) Nevýdělečné zprostředkovatelny zaměstnání, to jest zaměstnání zprostředkující služby společností, ústavů, jednatelství nebo jiných organizací, které sice nesledují cíl hmotného zisku, ale vybírají od zaměstnavatele nebo od pracovníka za řečené služby zápisné, příspěvek nebo jakoukoli odměnu.

2. Tato úmluva se nevztahuje na zprostředkování práce námořníků.

Článek 2

1. Výdělečné zprostředkovatelny práce činné za úplatu uvedené v odstavci 1 a) předchozího článku budou zrušeny do tří let ode dne, kdy tato úmluva nabude účinnosti pro dotčený členský stát.

2. Ve lhůtě předcházející tomuto zrušení:

- a) nebude zřízena žádná nová výdělečná zprostředkovatelna práce činná za úplatu;
- b) výdělečné zprostředkovatelny práce činné za úplatu budou podrobeny doзору příslušného úřadu a budou moci účtovat jen poplatky a náklady obsažené v sazebníku schváleném řečeným úřadem.

Článek 3

1. Příslušný úřad bude moci výjimečně povolit vý-

jimky z ustanovení odstavce 1 článku 2 této úmluvy, ale jen po projednání se zúčastněnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

2. Výjimky povolené na základě tohoto článku se budou moci týkat jen zprostředkovatelen práce pro skupiny pracovníků přesně vymezené vnitrostátním zákonodárstvím a patřící k povoláním, u nichž se zprostředkování práce provádí za zvláštních poměrů opravňujících takovou výjimku.

3. Zřizování nových zprostředkovatelen práce činných za úplatu nebude moci být povolováno na základě tohoto článku po uplynutí tříleté lhůty stanovené v článku 2.

4. Každá zprostředkovatelna práce činná za úplatu, které se povolí výjimka na základě tohoto článku:

- a) bude podrobena doзору příslušného úřadu;
- b) bude muset mít roční licenci obnovovatelnou podle úvahy příslušného úřadu nejvýše po deset let;
- c) bude moci účtovat jen poplatky a náklady obsažené v sazebníku schváleném příslušným úřadem;
- d) bude moci v cizině jak zprostředkovat zaměstnání pracovníkům, tak provádět jejich nábor jen tehdy, je-li k tomu oprávněna příslušným úřadem a jestliže její úkony budou prováděny podle dohody mezi zúčastněnými zeměmi.

Článek 4

Nevýdělečné zprostředkovatelný práce činné za úplatu uvedené v článku 1 odstavci 1 b):

- a) budou muset mít povolení příslušného úřadu a budou podrobena doзору řečeného úřadu;
- b) nebudou moci účtovat odměnu překračující sazebník, který stanoví příslušný úřad, maje přesně na zřeteli skutečné výlohy;
- c) budou moci v cizině jak zprostředkovat zaměstnání pracovníkům, tak provádět jejich nábor jen tehdy, jsou-li k tomu oprávněny příslušným úřadem a jestliže jejich úkony budou prováděny podle dohody mezi zúčastněnými zeměmi.

Článek 5

Zprostředkovatelný práce činné za úplatu, uvedené v článku 1 této úmluvy, jakož i každá osoba, společnost, ústav, jednatelství nebo jiná soukromá organizace zabývající se obvykle zprostředkováním práce, byť i zdarma, budou povinny přihlásit se příslušnému úřadu a udat, zdali služby při zprostředkování práce jsou poskytovány zdarma nebo za odměnu.

Článek 6

Za jakékoli porušení jak ustanovení předchozích článků, tak předpisů je provádějících stanoví vnitrostátní zákonodárství vhodná trestní opatření zahrnující, je-li toho třeba, odebrání licence nebo povolení, uvedených v této úmluvě.

Článek 7

Roční zprávy stanovené článkem 22 ústavy Mezinárodní organizace práce budou obsahovat všechny potřebné informace o výjimkách povolených na základě článku 3.

Článek 8

Formální ratifikace této úmluvy budou za podmíněk stanovených v ústavě Mezinárodní organizace práce oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 9

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikaci dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zapsána.

Článek 10

Jakmile budou u Mezinárodního úřadu práce zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členským státům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 11

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Vypověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období dese-

ti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmíněk uvedených v tomto článku.

Článek 12

Vždy, bude-li to považovat za nutné, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 13

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy členskými státy způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 11, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členskými státy otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 14

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

441

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. června 1935 byla na 19. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o zaměstnávání žen podzemními pracemi v podzemí a dolech všech druhů (č. 45). Ratifikace Úmluvy Československou republikou byla zapsána dne 12. června 1950 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 5 Úmluva vstoupila pro Československou republiku v platnost dnem 12. června 1951.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Úmluva č. 45

Úmluva o zaměstnávání žen podzemními pracemi v podzemí a dolech všech druhů

Generální konference Mezinárodní organizace práce, svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 4. června 1935 na svém devatenáctém zasedání,

rozhoduvši se přijmout některé návrhy, týkající se zaměstnávání žen pracemi v podzemí v dolech všech

druhů, jež jsou druhým bodem jednacího pořadu zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 21. června 1935 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o pracích v podzemí (ženy), 1935:

Článek 1

Pro účely této úmluvy se výrazem „důl“ rozumí každý podnik, ať veřejný nebo soukromý pro těžbu látek umístěných pod zemí.

Článek 2

Žádná osoba ženského pohlaví, ať kteréhokoli věku, nesmí být zaměstnávána pracemi pod zemí v dolech.

Článek 3

Vnitrostátní zákonodárství může z tohoto zákazu vyjmout:

- a) ženy, které zaujímají vedoucí postavení a neprovádějí ruční práci;
- b) ženy zaměstnané zdravotnickými a sociálními službami;
- c) ženy, které v průběhu jejich studia prodělávají období výcviku v podzemních částech dolu; a
- d) všechny ostatní ženy, které příležitostně musí sestoupit do podzemních částí dolu k výkonu povolání nikoli ručního.

Článek 4

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 5

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zapsána.

Článek 6

Jakmile budou zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členským státům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu sdělí další členové organizace.

Článek 7

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 8

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 9

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 7, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 10

Francouzské a anglické znění textu této úmluvy mají stejnou platnost.

442

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. června 1936 byla na 20. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o každoroční placené dovolené (č. 52). Ratifikace Úmluvy Československou republikou byla zapsána dne 12. června 1950 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 11 Úmluva vstoupila pro Československou republiku v platnost dnem 12. června 1951.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva č. 52

Úmluva o každoroční placené dovolené

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 4. června 1936 na svém dvacátém zasedání,

rozhodnuvši se přijmout některé návrhy týkající se každoroční placené dovolené, jež jsou druhým bodem jednacího pořadu zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 24. června 1936 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o každoroční placené dovolené, 1936.

Článek 1

1. Tato úmluva se vztahuje na všechny osoby zaměstnané v těchto podnicích a závodech, ať veřejných nebo soukromých:

- a) v podnicích, v nichž jsou výrobky vyráběny, upravovány, čištěny, opravovány, zdobeny, dohotovovány, přizpůsobovány pro prodej, rozbíjeny nebo ničeny v nichž se hmoty podrobují přeměně, včetně podniků na stavbu lodí, jakož i podniků na výrobu, přeměnu a vedení elektřiny nebo pohonné síly jakéhokoliv druhu;

- b) v podnicích věnujících se výlučně nebo hlavně pracím na stavbě, přestavbě, údržbě, opravě, úpravě nebo bourání těchto děl: budov a staveb, železnic, tramvají, letišť, přístavů, loděnic, přístavních hrází, ochranných děl proti působení vodních proudů a moře, kanálů, zařízení pro vnitrozemskou nebo námořní plavbu nebo pro letectví, silnic, tunelů, mostů, viaduktů, kanalizací, stok, studní, zařízení pro zavodňování a odvodňování, telekomunikačních zařízení, zařízení pro výrobu a rozvod elektřiny a plynu, potrubí, zařízení pro rozvod vody, jakož i v podnicích věnujících se jiným pracím podobným a pracím na přípravě a na kladení základů, které předchází pracím výše uvedeným;
- c) v podnicích pro dopravu osob nebo zboží po silnicích nebo železnicích, po vnitrozemských vodách nebo vzduchem včetně nakládání se zbožím v přístavech, na nábřežích, v přístavištích, ve skladištích nebo na letištích;
- d) v dolech, lomech a v jiných podnicích pro těžbu nerostů ze země;
- e) v obchodních závodech včetně pošt a telekomunikačních služeb;
- f) v závodech a správních službách, v nichž se zaměstnanci zabývají především kancelářskou prací;
- g) v tiskových podnicích;

- h) v ústavech, jejichž účelem je opatrování a nemocniční ošetřování nemocných, neduživých, nementálně a mentálně postižených;
- i) v hotelích, hostincích, penzionech, klubech, kavárnách a v jiných zařízeních veřejného stravování;
- j) v divadlech a zábavných podnicích;
- k) v závodech majících současně povahu obchodní i průmyslovou, které však neodpovídají plně žádnému z předchozích skupin.

2. Příslušný úřad v každé zemi po projednání s hlavními zúčastněnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, jestliže takové organizace existují, stanoví hranici mezi podniky a závody uvedenými v předchozím odstavci a těmi podniky a závody, na něž se tato úmluva nevztahuje.

3. Příslušný úřad v každé zemi může z působnosti této úmluvy vyjmout:

- a) osoby zaměstnané v podnicích nebo závodech, v nichž jsou zaměstnání jen členové zaměstnavatelovy rodiny;
- b) osoby zaměstnané ve veřejných úřadech, jejichž služební podmínky je opravňují ke každoroční placené dovolené v délce, která se rovná alespoň délce dovolené stanovené touto úmluvou.

Článek 2

1. Každá osoba, na kterou se vztahuje tato úmluva, má po jednom roce nepřetržité služby nárok na každoroční placenou dovolenou v rozsahu nejméně šesti pracovních dnů.

2. Osoby mladší šestnácti let včetně učňů mají po jednom roce nepřetržité služby nárok na každoroční placenou dovolenou v rozsahu nejméně dvanácti pracovních dnů.

3. Do každoroční placené dovolené se nezapočítávají:

- a) svátky veřejně uznané a svátky podle místního obyčeje;
- b) přerušení práce pro nemoc.

4. Vnitrostátní zákonodárství může výjimečně povolit rozdělení každoroční placené dovolené, ale jen pokud jde o tu část dovolené, která přesahuje minimální výměru podle tohoto článku.

5. Výměra každoroční placené dovolené se má zvyšovat s délkou služby za podmínek stanovených vnitrostátním zákonodárstvím.

Článek 3

Každá osoba, která si vybírá dovolenou podle článku 2 této úmluvy, musí obdržet po celou dobu této dovolené:

- a) buď obvyklou odměnu, jež se stanoví způsobem, který určí vnitrostátní zákonodárství, zvýšenou o peněžní ekvivalent naturální odměny, jestliže se tato poskytuje;
- b) nebo odměnu stanovenou kolektivní smlouvou.

Článek 4

Každá dohoda o vzdání se práva na každoroční placenou dovolenou nebo o zřeknutí se takové dovolené je neplatná.

Článek 5

Vnitrostátní zákonodárství může stanovit, že každá osoba, která se během každoroční dovolené zabývá placeným zaměstnáním, může ztratit nárok na odměnu za dobu dovolené.

Článek 6

Každá osoba, propuštěná z důvodu přičitatelného zaměstnavateli před vyčerpáním dovolené, která jí náleží, musí za každý den dovolené, který jí náleží podle této úmluvy, obdržet odměnu stanovenou v článku 3.

Článek 7

Aby se usnadnilo účinné provádění této úmluvy, musí každý zaměstnavatel vést záznam ve formě schválené příslušným úřadem naznačující:

- a) den, kdy k němu vstoupily do služby osoby, které zaměstnává, a délku každoroční placené dovolené, na kterou každá z nich má právo;
- b) dny, kdy si každá osoba vybírá každoroční placenou dovolenou;
- c) odměnu, kterou každá osoba obdržela za dobu své každoroční placené dovolené.

Článek 8

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, zřídí soustavu sankcí, aby zajistil provádění jejích ustanovení.

Článek 9

Nic v této úmluvě se nedotýká žádného zákona, žádného rozsudku, žádné zvyklosti ani žádné dohody mezi zaměstnavateli a pracovníky zajišťující podmínky

příznivější, nežli jsou podmínky stanovené touto úmluvou.

Článek 10

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 11

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 12

Jakmile budou zapsány ratifikace dvou členských států Mezinárodní organizace práce, oznámí to generální ředitel Mezinárodního úřadu práce všem členským státům Mezinárodní organizace práce. Rovněž jim oznámí zápis všech ratifikací, které mu členové organizace sdělí.

Článek 13

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který ji zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 14

Vždy, bude-li to považovat za nutné, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 15

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 13, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 16

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

443

Český báňský úřad

vydal podle § 39 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), § 6 odst. 6 písm. a) a b), § 7 odst. 5 a § 20 odst. 2 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, **výnos č. 2/1990 ze dne 12. října 1990, kterým se mění a doplňují některé obecně závazné právní předpisy vydané v působnosti Českého báňského úřadu**, a to tyto:

1. výnos Ústředního báňského úřadu a Ústředního geologického úřadu č. j. 1000/1962 ze dne 31. ledna 1962, kterým se vydává vyhláška o vedení a doplňování geologické dokumentace (reg. v částce 42/1962 Sb.),
2. směrnice Ústředního báňského úřadu č. j. 2200/1966 ze dne 1. dubna 1966 pro sestavení plánu na likvidaci závažných nehod při hornické činnosti prováděné povrchovým způsobem s výjimkou povrchových provozů hlubinných dolů (povrchové havarijní směrnice) (reg. v částce 1/1967 Sb.),
3. důlně měřický předpis Ústředního báňského úřadu, svazek IV, č. j. 4700/1967 ze dne 7. července 1967 Seznam smluvených značek důlních map (reg. v částce 34/1968 Sb.),
4. důlně měřický předpis Českého báňského úřadu č. j. 700/1972 ze dne 31. ledna 1972 pro povrchové dobývání rud a nerud (reg. v částce 26/1972 Sb.),
5. důlně měřický předpis Českého báňského úřadu č. j. 3700/1974 ze dne 1. července 1974 pro geologický průzkum a pro těžbu ložisek ropy a zemního plynu (reg. v částce 6/1976 Sb.),
6. výnos Českého báňského úřadu č. j. 4600/1981 ze dne 23. července 1981 o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu pro vrtné a geofyzikální práce a pro těžbu, úpravu a podzemní skladování kapalných nerostů a plynů v přírodních horninových strukturách (reg. v částce 33/1981 Sb. a uveřejněný v částce 5/1981 Ú. v. ČSR), ve znění výnosu Českého báňského úřadu č. j. 4601/1986 ze dne 30. června 1986 (reg. v částce 18/1986 Sb. a uveřejněný v částce 6/1986 Ú. v. ČSR),
7. výnos Českého báňského úřadu č. j. 12/1982 Ú. v. ČSR ze dne 12. října 1982 o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu při svislé dopravě a chůzi v organizacích podléhajících dozoru státní báňské správy (reg. v částce 19/1983 Sb. a uveřejněný v částce 3/1982 Ú. v. ČSR),
8. výnos Českého báňského úřadu č. j. 4800/1986 ze dne 6. listopadu 1986 o důlně měřické dokumentaci na hlubinných dolech (reg. v částce 27/1986 Sb. a uveřejněný v částce 1/1987 Ú. v. ČSR),
9. výnos Českého báňského úřadu č. j. 900/1987 ze dne 24. března 1987 o důlně měřické dokumentaci při povrchovém dobývání uhlí (reg. v částce 11/1987 Sb. a uveřejněný v částce 1/1987 Ú. v. ČSR),
10. výnos Českého báňského úřadu č. j. 1009/1987 ze dne 10. prosince 1987 o úkolech organizací při odbírání vzorků důlního ovzduší, o činnosti plynových analytických laboratoří a o jejich kontrole hlavními báňskými záchranými stanicemi (reg. v částce 26/1987 Sb. a uveřejněný v částce 2/1988 Ú. v. ČSR),
11. výnos Českého báňského úřadu č. j. 6365/1986 ze dne 18. prosince 1986 o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení (reg. v částce 7/1987 Sb. a uveřejněný v částce 4/1988 Ú. v. ČSR).

Výnosem se upravuje působnost orgánů a organizací, která vyplynula ze zrušení některých orgánů nadřízených organizací t. j. středních článků řízení.

Do výnosu lze nahlédnout na Českém báňském úřadu a na všech obvodních báňských úřadech v České republice.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1990.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Střelná 1673/10, 182 00 Praha 8-Kobylisy, telefon 858 00 00, 84 37 76 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,-Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 - Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14 **a ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.